

Jolanta Michna

Mieszka w Wysokiej. Absolwentka WSPiA oraz WSZ w Rzeszowie. Związana z Grupą Twórczą „Inspiratio” w Łańcucie. Jest współautorką kilku antologii i almanachów poetyckich. Debiutowała w almanachu *W twoich oczach* (2006). Opublikowała 10 tomików wierszy, najnowsze w 2016 roku – *Mamy jedno niebo* oraz *Nocny ślad wierszy*.

***

dokąd idziesz

na prawo bądź na lewo
trudna decyzja
skoro po dwóch stronach
beznadzieja
zatem idź
wprost przed siebie
na końcu drogi
zaprojektowano prześwit

***

*Z tej, a może nie z tej
ziemi jesteś.
Za horyzontem groźna
czerń kosmosu.*

Stanisława Kopiec

ciężko dostrzec jakiegokolwiek światło
czerń wglębiła się w rozległą przestrzeń
z każdej możliwej strony
słysząc tylko trzepot białych wron
przemalowanych zwyczajnie na zamówienie
ciężko wypowiedzieć najprostsze słowo
ułożyć czytelne zdanie
warkocz nie ma początku ni końca
jest słabą rwącą nicią
nawet małe szarpnięcie zatrzymuje bieg
i mówią że to już koniec
właściwie wszystko zaczyna się od nowa

jestem małą śnieżynką
spadam z nieba
na konary drzew
na dachy domów
na ulice
na idących przechodniów
lekką niczym puch
otulam
jestem małą śnieżynką
lśnię w słońcu
kiedy stopnięję zostawię
kropelkę nadziei
może chociaż na chwilę
pozostanę w Twoim Sercu

Stefan M. Żarów

Poeta, animator kultury, publicysta i krytyk literacki, autor tomików *na Styku cieni* (2016) oraz *Itaka Odyseusza* (2017). Wiceprezes Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Rzeszowie i Grupy Literackiej „Słowo” w Mielcu.

Do swojej Alzacji

By utrwalić w nas
Przyzwoitość
Racje
Wzniosłe uczucia
Przekraczając próg
Południa
Wolny
Buduje puentę drogi

Teresa Paryna

Urodziła się w Sońnicy Jarosławskiej w rodzinie przesiedleńców z miejscowości Czyszki koło Lwowa, mieszka w Przemysłu. Jest autorką 17 zbiorów wierszy oraz laureatką wielu konkursów poetyckich. Od 2001 r. należy do rzeszowskiego oddziału Związku Literatów Polskich, gdzie obecnie pełni funkcję skarbnika.

Zima

Zima układa białą baśń.
Niskie niebo nad dachami
drzy i rozsiewa roje gwiazd –

poezjo, módl się za nami...

Wsiąść i odjechać w śnieżny sen
wiatroskrzydłymi płozami.
Zanim ucichną dzwonki sań –

poezjo, módl się za nami...

Zima I

Zimą czas się wlecze
jak w starych powieściach.
Chłodna biel,
senna dal
bez początku i końca...
Samotność
kruszy się gdzieś w kosmosie,
przytłacza i gniecie.
Czasem w szczelinach pamięci
zamajaczy czyjaś twarz,
albo gdzieś
u zbiegu przeznaczeń
stanie Anna
bez śladu rozpaczy...
Cichy śnieg szybko przysypie
nagle zdumienie.
Zimą czas się wlecze
jak w starych powieściach
choć wrony za oknem
pyskują współcześnie...

Po świętach Bożego Narodzenia

Sypnęło świeżym śniegiem –
biało i czysto wszędzie...
Oplatki przełamane,
ksiądz przeszedł „po kołędzie”.

Rozebrane choinki
dziś straszą po śmietnikach
a osiedlową ciszę
pruje techno muzyka.

Trwa karnawał przebrany
w fatalaszki na szelkach.
A tam, gdzie przeszła śmierć –
została cisza wielka...

Życie toczy się kołem,
co podejrzenie skrzypi.
Wiatr wali w puste okna
alarmując o grypie!

Matka Boska Gromniczna
stado wilków odstrasza.
Jezus dorasta do krzyża
i do zdrady Judasza.

Zazrzytała zwyczajność
w swym pospolitym biegu,
tylko miłość – idiotka
kładzie różę na śniegu...

Meritum

Słowa
Wypowiadane
Uczuciem
Dotykami
Spełnieniem
Niewyważone
Płynące
Wnętrze
Dusza
Zgoda
Wyzwanie
Spojrzenie
Krzyk
Tęsknota
Wspomnienie
Oczy
Wróżba
Oczyszczenie
Nadzieja
Ból
Wybaczenie

Genius loci

Zamieniłem dobre wspomnienia
Na te obok księżycy
Z cienkiej kartki
Codzienności
Poznałem smak
Spektrum różnorodnych
Zapachów
Wypowiadanych słów
Nauczyłem się rozróżniać
Kolejność zdarzeń
Motyle
Naszej drogi
Wiem gdzie mieszka
Niewiadoma
Przywarta do galaktyk
Mknie przez opuszczone
Ogrody nadziei

Agnieszka Bulicz

Urodzona i mieszka w Stalowej Woli. Od 2014 r. jest prezesem Stowarzyszenia Literackiego „Witryna” oraz członkiem Stowarzyszenia Kulturalnego „Proscenium” przy SDK w Stalowej Woli. Laureatka konkursów poetyckich. Interesuje się literaturą, filmem, fotografią i malarstwem. Autorka tomików poezji *Gondole czasu* (2013) i *Zamyślona porą roku...* (2016).

Córeczko

Widzę Cię
jak biegniesz...
w błękitnej sukni
z bukietem stokrotek
w dłoni

z niewinnością

biegniesz...
przez łany złotych zbóż
z uśmiechem w oczach
z chabrowym wiankiem
na głowie

Widzę Cię
jak pokonujesz...
bosymi stopami
ścierniska

z nadzieją...

mierząc się
z dziwnym
światem dorosłych

***

Blask lampionów
nocnych kafejek
spełnia moje marzenia.

Spacerując promenadą
gubię codzienność.

Z księżycowych myśli
składam kalendarz
wspomnień, które
niegdyś uleciały.

Fotografuję pejzaż
utkany prostotą życia
jakby muśnięty pędzlem
namalowany na płótnie czasu

Bez Ciebie Mamo

Kim byłabym bez Ciebie
Mamo
Czy marnym pąkiem,
który zanim rozkwitnie kwiatem
usycha
bez Twojej miłości.
Czy żyłabym bez Ciebie
Mamo
Jak to bezradne piskłę,
które z każdą kolejną próbą
gdy rozwija skrzydła
nie wzleci
bez Twojej opieki i wsparcia.
Cóż zrobiłabym bez Ciebie
Mamo
Potykając się o trudy życia
z samotną,
okaleczoną duszą
gdyby nie Twoja troska i rada.

Kim byłabym bez Ciebie
Mamo?

Babcia

Wstaję o świcie
bo stare kości
długo nie poleżą.

Zakładam okulary
by nie pomylić
pantofli.

Robię rundkę
przez przedpokój
kilka okrążeń.
Gimnastyka jest
potrzebna!

Funkcjonuję dzięki
garści kolorowych
tabletek.

Jestem szczęśliwa
widząc
podbiegające wnuki,
które
szczerze obejmując
szepcą do ucha:

kochamy Cię babciu

Mirosław Kowalski

Mieszka w Mysłowicach. Jego *M*wiersze ukazały się w antologiach, almanachach i wydawnictwach pokonkursowych. Wyróżniony w IV Ogólnopolskim Konkursie Poetyckim im. Stanisławy Kopiec „O Lubeński Dzwon” (2016 r.).

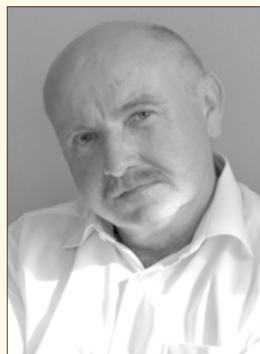
Krzyż przydrożny

tu trzeba dojść
omijając okruchy nieba
na rozmokłej drodze

tu można wejść
do wnętrza ciszy
i ciszą stać się samemu

otulić się cieniem
rozpostartych ramion
przydrożnej pasji z kamienia

tu trzeba przyjść
z dziecięcym spojrzeniem
które Bogu wyrывa ciernie ze skroni

Michał Witold Gajda

Mieszka i pracuje we Wrześni. Historyk archiwista z wykształcenia, z zawodu nauczyciel, członek kaliskiego Stowarzyszenia Promocji Sztuki „Łyżka Mleka”. Wyróżniony w IV Ogólnopolskim Konkursie Poetyckim im. Stanisławy Kopiec „O Lubeński Dzwon” (2016 r.).

Zdarzenie na wiejskim przystanku autobusowym

W rowie ostro błysnęła butelka po wódce;
lipiec właśnie się spalił, a zaiskrzył sierpień.
Świt się zbudził słoneczny, ale w dni następne
zagości chłód poranków. Zapewne już wkrótce.

Pod wiatą na ławeczce spały przytulone
nimfetki zmordowane po zabawie na wsi.
Pachnąc jak tanie wina i zwietrzały jaśmin,
śniły jeszcze muzykę lub chłopaków dłonie.

Kozłonogi stwór chytrze wychynął z olszyny,
w snach dziewcząt zatańcował, bowiem zdobycz zwęszył.
Wtulone w szorstką dzikość owłosionych piersi,
zapomniały o wszystkim i zostały przy nim.

Urok przepadł pod wieczór, było coś przed ósmą,
więc ostatni autobus odjechał bez panien.
Czar wreszcie wyparował, gdy skończył się taniec,
lecz przystanek był pusty, a Pan w lasy umknął.